

[Einar Simonsen.]

tegnat og dyrket de omtalte yderligere 10 pCt. af Arealet, fordi der derigennem, som allerede nævnt, vil være stor Mulighed for gennem højere Eksportpris paa Sukker at holde Forbrugerne her i Landet saa nogenlunde skadesløse. De stærkt forøgede Generalomkostninger ved Dyrkningen er i sig selv en Spore til at faa saa stor en Afgrøde frem som muligt pr. Tønde Land, saa alt i alt er der gode Udsigter til en forsvarelig Løsning af dette ikke uvigtige Spørgsmaal.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg tilsige mit Partis Støtte til en hurtig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Grønning: Med det Lovforslag, som her er fremsat, videreføres den gennem adskillige Aar bestaaende Ordning paa et efter Tiden og Forholdene ændret Prisgrundlag. Der har i de foregaaende Aar ofte her i Folketinget været rettet Kritik mod de vekslende Sukkerpriser, som er blevet fastsat gennem de tidligere vedtagne Sukkerlove. Nogle har ment, at Priserne har været for højt ansat, og andre, at de ikke var ansat højt nok. Men ser man tilbage paa den Aarrække, i hvilken en Sukkerordning efter de nu indarbejdede Principper har været gældende, maa det erkendes, at det med denne Lovgivning har været muligt at opretholde en Sukkerproduktion, som har tilsikret Konsumenterne deres Sukkerforbrug i en fortrinlig Vare til en særdeles rimelig, ja billig Pris.

Hvad den i Lovforslaget foreslaaede Roepris angaar, ligger den naturligvis som Følge af de stigende Driftsomkostninger væsentligt over det foregaaende Aars Pris, idet den er forhøjet fra 2 Kr. 89 Øre til 4 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner. Her maa det imidlertid tages i Betragtning, at Mangelen paa Gødningsstoffer, navnlig Superfosfat og Natronsalpeter, vil medføre en Nedgang i Udbyttet pr. Arealenhed, samtidig med at alle Driftsomkostninger, ikke mindst de Beløb, der vil medgaa til Lønninger, Kunstgødning og Transport, er undergaaet eller vil undergaa en betydelig Stigning i Forhold til det foregaaende Aar. Det maa tilføjes, at disse Stigninger langtfra opvejes af den Merværdi, som Roetop og Rocaffald vil udgøre. Prisen er derfor ingenlunde ansat for højt. Det er da heller ingen Hemmelighed, at Dyrkerne saavel som deres Repræsentanter havde gjort sig Forhaabning om en noget højere Pris. Men ud fra den Betragtning, at alle i den nuværende Situation maa udvise nogen

Resignation, har de tilsluttet sig den af Handelsministeren foreslaaede Pris, som ogsaa efter min Formening er rimelig og rigtig.

Det er min Opfattelse, at den højtærede Handelsminister har haft en lykkelig Haand ved Gennemførelsen af disse Forhandlinger, som, naar Lovforslaget bliver ophøjet til Lov, vil resultere i, at Produktionens Opretholdelse sikres for det kommende Aar. Dagens Meddelelser fra vort Naboland Sverige, hvor tilsvarende Forhandlinger mellem Statsmagtens Repræsentant og Roedyrkernes Organisation er mislykkedes, understreger i særlig Grad dette. Efter foreliggende Bladmeddelelser skal Sverige nu indføre Tvangsdyrkning af Sukkerroer. Naturligvis kan man tvinge Landbruget til at tilsaa visse Arealer med Sukkerroer, men der kan næppe være Tvivl om, at Foranstaltninger af den Art giver betydelig mindre Sikkerhed for Produktionens Opretholdelse, end Tilfældet vil være, hvor alle interesserede Parter samvirker paa frivillig Basis med Fremskaffelse af den størst mulige Produktion for Øje. Det er i den nuværende Situation af største Vigtighed, at dette sker, thi Sukker er i Krigstid ikke blot en betydningsfuld hjemlig Forbrugsartikel, men ogsaa en vigtig Eksportvare, der bringer andre værdifulde Varer hjem, som det ellers vilde være vanskeligt at tilvejebringe.

Til Sikring mod den forventede Nedgang i Udbyttet pr. Arealenhed forudsætter Lovforslaget en Forøgelse af det hidtidige Dyrkningsareal med ca. 10 pCt., hvorefter det samlede Sukkerroearaal for indeværende Aar vil komme til at andrage 88 000 Tdr. Land.

I beskæftigelsesmæssig Henseende er Sukkerroer en af vore fineste Afgrøder. Alene Haandarbejdet i Marken vil for indeværende Aar formentlig blive honoreret med mellem 12 og 13 Mill. Kr. Dette Beløb vil først og fremmest komme Landarbejderne til gode, men Pengene vil ogsaa i deres videre Cirkulation bidrage til at holde andet Arbejde, anden Produktion og Omsætning i Gang.

Det er jo klart, at Lovforslagets Bestemmelser i § 3 kan nødvendiggøre, at den højtærede Handelsminister benytter den i § 4 givne Bemyndigelse til at forhøje Sukkernoteringen, men det er paa den anden Side min Opfattelse, at den højtærede Minister med stor Varsomhed vil benytte denne Bemyndigelse. I en Tid, hvor Statens Interesser i Sukkerordningen er saa omfattende, som det nu er Tilfældet, vilde det